

§ 20. Na obszarach, wymienionych w § 1 punkty I. II. III. IV. V i VI, wolno uprawiać tytoń tylko z nasienia, dostarczonego przez zarząd monopolu tytoniowego.

§ 21. Uprawa innych ziemiopłodów pomiędzy roślinami tytoniowymi jest zakazana. Przekroczenie tego zakazu pociągnie za sobą wykluczenie plantatora tytoniu od uprawy tytoniu w roku przyszłym.

§ 22. Za wzorowe prowadzenie uprawy tytoniu będą przyznane plantatorom nagrody pieniężne (premie) przy odstawieniu zbioru Skarbowi Państwa.

§ 23. Zaniechanie ze strony plantatora wzgl. gminy przepisanego w §§ 13 a), 14, 15, 16, 17 i 18 doniesienia pociąga za sobą wykluczenie od uprawy tytoniu w roku przyszłym niezależnie od ewentualnych kar, przepisanych w ustawie o monopolu tytoniowym.

§ 24. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonują organa zarządu monopolu tytoniowego, kontroli skarbowej, policji państwowej, żandarmerji wojskowej oraz wojskowej straży granicznej.

Celem tego nadzoru jest stwierdzenie, czy plantator spełnia wszystkie swoje zobowiązania, przyjęte z uzyskaniem pozwolenia na uprawę tytoniu, tudzież, czy nie dopuszcza się przekroczeń przepisów ustawy o monopolu tytoniowym względnie rozporządzeń, dotyczących uprawy tytoniu.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru, uprawnione są do wstępu na grunt, na którym tytoń jest uprawiany, i do wszystkich miejsc i schowków, w których plantator tytoń przechowuje. Te czynności należy wykonywać w obecności plantatora lub członka jego rodziny oraz członka zwierzchności gminy.

Każdy organ kontroli skarbowej, któremu zlecony będzie nadzór nad uprawą tytoniu obowiązany jest prowadzić kataster plantatorów tytoniu. W katastrze tym zapisywać należy zmiany w osobie plantatora, w gruncie i przestrzeni uprawy, doniesienia plantatora i stwierdzone przekroczenia przepisów o uprawie.

§ 25. Na zasadzie § 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są współdziałać w przyjmowaniu zgłoszeń o pozwolenie na uprawę tytoniu stosownie do postanowień § 7 niniejszego rozporządzenia, wspierać organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

§ 26. Ceny wykupne, sposób i termin dostawy tytoniu ustanowią odrębne rozporządzenia.

Ceny wykupna odpowiadać będą stosownie do gatunku tytoniu a to żółto-kwitnącego względnie czerwono-kwitnącego przeciętnie trzykrotnej względnie pięciokrotnej przeciętnej cenie żyta w listopadzie 1923 r. według notowań warszawskiej giełdy zbożowej.

§ 27. Warunki uprawy tytoniu dla celów ściśle naukowych i doświadczalnych określi w każdym poszczególnym wypadku Generalna Dyrekcja Monopolu Tytoniowego.

Pozwolenie na uprawę tytoniu w tych celach mogą otrzymać tylko instytucje publiczne (zakłady naukowe, rolnicze i t. p.).

Zgłoszenia o pozwolenie na tą uprawę należy składać za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

196.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 marca 1923 r.

w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron.

Na podstawie art. 17 i 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z d. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

Termin do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron przez przedsiębiorstwa ekspedycyjne, które nie otrzymają pozwolenia na załatwianie formalności celnych w urzędach celnych, ustalony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 października 1920 r. w przedmiocie dopuszczania przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych (Dz. U. R. P. № 103 poz. 686 art. 16 ust. 2), a ostatnio przedłużony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 lutego 1923 roku w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron (Dz. U. R. P. № 14 poz. 99) przedłuża się do dnia 1 czerwca 1923 roku.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

197.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 marca 1923 r.

o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju, w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju (Dz. U. R. P. № 30 poz. 173) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Ławnicy sądów pokoju otrzymują, jako odszkodowanie za czas stracony, djety w wysokości 3.000 mk. za każdy dzień posiedzenia. Powyższa su-